94 **Chlorostilbon mellisugus** Pl. **17** (1, 7)
Foto 1

Groene Kolibrie.

Emerald Hummingbird. *Be.* Blenchi, of Blenchi Gewoon (♂),
Blenchi berde (♂),
Blenchi (♀),
Blenchi hudiu (♀).

Aruba, Curaçao, Bonaire. — Broed- en standvogel.

KENMERKEN: Lengte 8 cm, waaronder 2 cm van de snavel. De kleinste van de twee op de Benedenwindse Eilanden regelmatig voorkomende kolibriesoorten. Het mannetje is geheel glinsterend groen en heeft een korte, in het midden ingebochte, staalblauw gekleurde staart. Het wijfje is matter groen van boven en grijsachtig wit op de onderzijde; de staart is minder gevorkt, donker gekleurd, met grijswitte punten aan de buitenste staartpennen. Mannetje en wijfje hebben een naaldfijne, rechte, geheel zwart gekleurde snavel en witte, wollige toefjes aan de basis van de kleine pootjes, welke speciaal bij de zittende vogel opvallen.

LEVENSWIJZE: De algemeenste kolibrie van Aruba, Curaçao en Bonaire en in het geheel niet schuw. Bezoekt bloeiende struiken en bomen in tuinen en langs wegen en komt ook op eenzame plaatsen midden in de dichte, hete cunucu voor, evenals in mangroven en in het aan bromelias en slingercactussen rijke seizoenwoud nabij de top van de Christoffelberg op Curaçao. Hoewel zij overal voorkomen waar bloemen zijn en honing is, zijn Groene Kolibries bijzonder talrijk, wanneer de tamarinden en de aloës in bloei staan. Zij bezoeken echter ook de rode bloemen van de cayena, de kleurige bloesems van de trinitaria, de gele mimosabloempjes van de wabi, de bloeiende dividivibomen, de geurige watakeli en vele andere bloeiende, peuldragende bomen, evenals de cawara spaño en cawara di mundi, barba di jonkuman, flamboyant en zelfs de bloemen van de Spaanse Juffer, wanneer deze hele velden stekelige cactussen geel kleuren. Hiermede is vanzelfsprekend het lijstje door kolibries bezochte bloemen lang

niet uitgeput, maar er moge uit blijken, hoe talrijk en weinig kieskeurig deze kleine, schitterende vogels met hun vlinderachtige manieren zijn. Hoewel zij met hun lange, tot een dun buisje opgerolde tong bloemennectar zuigen, voegen zij ook grote massa's uiterst kleine insecten en spinnetjes aan hun dieet toe. Uit bloemen met zelfs voor hun lange tongetjes te diepe kelken, zoals die van de yerba di glas, weten zij zowel de honing en de daarop afgekomen insectjes te bereiken, door, zittend op de grote kelken, de snavel door de bloembladeren heen te prikken en aldus de voedselbron aan te boren (zonder dus de bloem het voordeel van de kruisbestuiving te geven!). De Groene Kolibrie is een uitermate vechtlustig vogeltje, dat niet alleen hevige gevechten met zijn soortgenoten levert, maar ook grotere vogels te lijf gaat en zelfs in staat is roofvogels, als Kinikinis en Warawaras op de vlucht te drijven door in pijlsnelle snorvlucht kop en rug van de vliegende vogel met zijn haarscherp snaveltje te bestoken.

De Groene Kolibries maken een hees, scherp geluid, dat hun aanwezigheid spoedig verraadt. Het mannetje kan bovendien een zacht, maar niettemin aardig, kwetterend gezang laten horen.

Nest: Het nest wordt dikwijls in bloemrijke tuinen vlak bij de huizen aangetroffen. Het kan gebouwd zijn in een gevorkt takje van een trinitaria of een oleander, of gedeeltelijk geweven tegen een omgevouwen blad van een cayena, maar het kan ook geplaatst zijn in een wabi, of in een mangel tan en op vele andere plaatsen. De nestjes zijn kleine, zijde-achtige kommetjes, uitwendig nauwelijks meer dan 3 cm in diameter. Zij zijn gemaakt van het zilveren zaadpluis van sommige planten, als de katuna di seda en de palu di lechi, maar ook van insecten-spinsel en zelfs hondenhaar. Of in de nestjes ook de draden van spinnewebben worden verwerkt, is onbekend; wel schijnen kolibries af en toe in spinnewebben verward te raken en er in om te komen (Bonaire!). Alleen het wijfje bouwt en beschermt het nest en zorgt voor het bebroeden van de eitjes en het groot brengen van de jongen. Mannetjes ziet men in de buurt van het nest nooit. De eieren (11 × 7,5 mm) zijn langwerpig-ovaal, wit, zonder glans. Een volledig legsel bestaat uit 2 eieren. Onafhankelijk van elkaar stelden Ansingh en Koelers op Curaçao een broedduur van 13 dagen vast, terwijl de jongen na 18 dagen uitvlogen.

Verspreiding: *Chlorostilbon mellisugus caribaeus* bewoont behalve Aruba, Curaçao en Bonaire ook Noord-Venezuela en de eilanden Margarita en Trinidad. In andere delen van Zuid Amerika komen andere, veel gelijkende ondersoorten voor, die voornamelijk verschillen in de tint van de groene schittering van het verenkleed van het mannetje en de kleur van de snavel. De soort gaat in Midden Amerika noordelijk tot het midden en Westen van Mexico; hij ontbreekt op de Grote en de overige Kleine Antillen en in het Amazone-bekken van Brazilië.

Bescherming: Door de wet beschermd.

E m e r a l d H u m m i n g b i r d. Leeward Group: breeding bird. — The smallest of the two species of regularly breeding hummingbirds, with a rather short, steel-blue or blackish tail. Males are glistening green all over; females are whitish below, bright green above and have a conspicuous, light superciliary line. A common bird of flower-gardens and generally of any vegetation with rich blossoms. Extracts nectar and minute insects from a great variety of flowers. Found from sea-level (mangroves!) right up to the top of the Christoffel Mountain. Generally not shy and often breeding in gardens close to houses. Only the female defends the nest and the nesting territory and takes care of the incubation and the feeding of the young. Clutch-size: 2. Incubation-period in Curaçao lasts 13 days. The young are reported to leave the nest after 18 days.

1, 7 Groene Kolibrie, *Chlorostilbon mellisugus* (p. 132 — 1 mannetje, 7 wijfje). **2, 8** West-Indische Kuifkolibrie, *Orthorhyncus cristatus* (p. 137 — 2 wijfje, 8 mannetje). **3** *Eulampis jugularis* (p. 136). **4, 5** Rode Kolibrie, *Chrysolampis jugularis* (p. 134 — 4 wijfje, 5 mannetje). **6** Blauwkeelkolibrie, *Sericotes holosericeus* (p. 136).

DE VOGELS VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

BIBLIOTECA NACIONAL ARUBA
3 0993 00250 231 8